

Sandija Kalniņa

PUĶUZIRNISUNDEBESSMANNĀ

Muzikāli psihodēliska pasaka diennakts garumā/vienā cēlienā

RĪGA

2012

Darbība risinās diennakts laikā. Agrs rīts. Ir vasara. Ir jūlijs. Daudzdzīvokļu māja. Divistabu dzīvoklis. Virtuvē remonts. Steigā ir atstāta nekārtība. Tapetes pusplēstas. Redzams, ka viena no sienām tiek krāsota baltā krāsā. Galds, plīts un neliels ledusskapis. Putekļi. Netīrumi. Galds kā parasts koka galds. Uz tā kaudzē uzmeti divi izēsti šķīvji un trauks, kurā ir izgūlusies Debesmanna. Pie pretējās sienas atrodas spogulis, kurš atrodas tieši pretī šķīvim. Pie galda kājas novietota neliela ūdens burka, kurā stāv skaists, ziediem bagāts Puķuzirnis, kura stīgas vijas augšup pa radiatoru. Caurvējš atvērto logu atsit pret rāmi. Debesmanna satrūkstas, taču pagriežas uz citiem sāniem. Puķuzirnis atmostas un atver acis, un ieskatās spogulī, kurā redzams uz galda esošās debesmannas siluets. Puķuzirnis vēro spogulī Debesmannas atspulgu, tad dzied. Melodiska, klusa iespēle.

PUĶUZIRNIS klusu dzied. Viens putns ar sarkanu paspārni/ Pret saullēktu/Pretī tavam logam/ atspīd divi spārni debesīs/ Es jūtu, kā tev iet, es jūtu, kā ies rīt/Ja esi tepat atzīsties, ka mēs esam viens. Tagad pret sauli lūkoties, lai uzplaukst manas jūtas/ Platoniska mīla pret tevi/

Dziesmas beigas. Klusuma pauze.

PUĶUZIRNIS satraukti. Debesmanna? Debesmanna...Vai, vai tu vēl guli? Vakar bija tik skaista nakts...Vēl skaistāka kā aizvakar un aizaizvakar un aizaizaizvakarvakarvakar....un es tev gribēju pateikt, ka esmu izlēmis...

DEBESMANNA miegaini. M?

PUĶUZIRNIS priecīgi. Es...es...es... Es esmu gatavs!

DEBESMANNA miegaini. Cik ir laiks?

PUĶUZIRNIS aizrautīgi. Tuvāk precīzi precīziem. Klausies, es visu esmu izdomājis...

DEBESMANNA nevērīgi. Cik tas ir tuvāk precīzi precīziem vai tieši precīzi precīzi?

PUĶUZIRNIS paskatās uz pulksteni. Nūu...Laikam precīzi precīzi...

DEBESMANNA satraukti. Puķuzirni, man taču...man taču jātaisās!

Debesmanna sāk pucēties.

PUĶUZIRNIS iespiežas. Nu ja! Viss ir mainījies! Beidzot mēs izklūsim!

Puķuzirnis kūņojas ārā no vāzes un dungo pie sevis.

DEBESMANNA. Par ko tu runā, Puķuzirni?

PUĶUZIRNIS. Logs nav galīgi aizcirties! Mēs paspēsim izspraukties! (kaunīgi)
Debesmanna, palīdzi...Palīdzi atbrīvoties...(priekā iespiedzas)

DEBESMANNA. Ko tu dari?!

PUĶUZIRNIS. Tu vakar taču teici, ka nav skaistākas naktis par šo...

DEBESMANNA. Jā? Un?

PUĶUZIRNIS. Un...ka tu nemūžam neesi jutusies man blakus tik droši...

DEBESMANNA. Ā, es...

PUĶUZIRNIS. Un ka esam viens...Ka būsīm, vienmēr...Kamēr vien manas lapas
dīgs...un tā tālāk un tā tālāk!

DEBESMANNA. Nu...

PUĶUZIRNIS. Ka aizbēgsim...pa logu...mūs neviens nemanīs...un tie, kam likāties
nekam nederīgi, vien brīnīsies un skums, ka nav mūs iepazīnuši...Bet mēs
joprojām būsīm viens priekš otra, kamēr vien...Debesmanna?

DEBESMANNA stingri. Vakar bija vakar...

PUĶUZIRNIS. Bet...

DEBESMANNA uzstājīgi, nedroši. Es...es...es nebēgšu. Jā, es tā izdomāju. Vakar es
biju nelaimīga...

PUĶUZIRNIS. Mēs taču visu izrunājām...Mēs nolēmām sākt jaunu dzīvi. Bez viņa.
Ar mani.

DEBESMANNA. Es salīgu mieru ar Karotē. Tās vakardienas sarunas ar tevi
...romantiskās ,vai kā viņas tur sauc, vien bija pārpratums, saproti, Puķuzirni?
Pār-pra-tums!

PUĶUZIRNIS. Pa kuru laiku?

DEBESMANNA. Kamēr...kamēr tu gulēji...Viņš atnāca un mani izglāba no
depresijas...

PUĶUZIRNIS. Viņš vakar no tevis aizgāja...Atstāja tevi vienu! Tā nedrīkst,
Debesmanna...Es...(drosmīgi) Es esmu pret to visu! Tas nav nopietni pamest un
tajā pašā dienā skriet atpakaļ?

DEBESMANNA neklausīdamās. Kuram negadās sastrīdēties?! (klusuma pauze)
Puķuzirni, ja tu zinātu!!!Viņš ir sarunājis man uzstāšanos Seno trauku
festivālā...Tu varēsi lepoties, kad būšu slavena...Un man jau ir skatuves vārds
superzvaigzne Debessmannā. Iedomājies? Debess un manna! Debessmannā...Tā
nav nekāda parasta manna. Debesis manna vai manna debesīs...debešķīga

debesumanna...Tu saproti vispār simbolismus? Viņš teica, ka es vienmēr mirdzēju, es nesašķīdīšu kā tās zvaigznes debesīs...Es būšu mūžīga, Puķuzirni!

PUĶUZIRNIS. Viņš, viņš, viņš tas bija, kurš atstāja tevi, sakot, ka tu esi neglīta un resna...Kas tad viņam uznācis? Cik reizes viņš nav mēģinājis tevi...!

DEBESMANNA. Karotē ir mainījies! Saproti...Mēs piedzimām nedalāmi. Mēs esam tādi kā salaulāti. Visādi gadās...Un tagad...Tu domā, ka man patīk dzīvot šajos putekļos? Un jaunāka ar es nepalieku... Šodien ir mana zvaigžņu stunda!

PUĶUZIRNIS bēdīgi. Un es? Kas tad es tev esmu?

DEBESMANNA. Tu...

PUĶUZIRNIS uzstājīgi. Kas tad es tev esmu, ko? Staipeknis, ja? Ziedagalva?

Debesmanna iesāk dejojot vēderdeju.

DEBESMANNA izvairīgi. Man jātrenējas...

PUĶUZIRNIS iespiedzas. Viņam nerūp nekas no tevis! Es tevi aizstāvēšu no visiem...Ko tu skaties uz mani tā? Jā, es...es, mazais puķuzirnis tevi aizstāvēšu!

DEBESMANNA. Puķuzirni, tu esi tāds bērns...Gluži kā mazā Santiņa. Tu nezini, ko tu gribi. Izlutināta. Vecāki spēj tik skriet, kur šī iedomājas...Tad to negrib, tad to. Šitas garšo, šitas negaršo.(pie sevis) Manna negaršojot... Un kad viņi vēl atbrauks...Es priekš viņiem neesmu nekas, ne arī priekš citiem.... Ja man ir iespēja...Es izvēlos nomirt slavas zenītā. Un turklāt tu mani pat nepazīsti! Tu mani redzējis nekad neesi...Kas tad tur var vispār sanākt?

PUĶUZIRNIS. Es tevi redzu spogulī. Katru reizi...Visu laiku. Es gribu vēl vienu reizi pamosties un dzirdēt, kā tu dzīvojies pa to savu trauku...kā tu šļaksties....bet ja tu...tu iesi bojā...

Klusuma pauze.

DEBESMANNA. Puķuzirni... Pasaki, pasaki, ko man labāk vilkt mugurā...Nu?

(Debesmanna pielaiķo salvetes)

DEBESMANNA. Rozā vai dzeltenās...Nē! Varbūt dzelteno vai arī to balto ar mežģīnēm? Nevaru izlemēt...Ai, es nekad nevaru izlemēt...

PUĶUZIRNIS domīgi. Tu...tu esi brīnišķīga tāda, kāda esi! Tev nevajag vilkt neko...

DEBESMANNA (ķīķina) Kā tu teici?! Nē, nē, nē...Jāuzvelk kaut kas skaists! Citādi padomās, ka esmu vieglas uzvedības...Seno Trauku festivālā ierodas tikai prominentas personas...Karotē, piemēram....

PUĶUZIRNIS. Karotē ir parasta karote! Viņš nekad nebūs nekas vairāk. Viņš taču neko no mūzikas nesaprot. Domā, ka viņš tiks Galda piederumu orķestrī? Smieklī nāk!

DEBESMANNA. Viņš spēlēs man pavadījumu...Viņš mani izvedīs sabiedrībā...Tu...Nē...Tā nav taisnība. ..(aizdomājas) Tu vienkārši gribi mani atrunāt, jo...jo... Es patiesībā, jā, es esmu resna...Tev taisnība, Puķuzirni...Es nekam nederu! Es esmu neglīta!

PUĶUZIRNIS. Nē, nē taču....Tu esi zefīra skaistumā...!

DEBESMANNA skumji. Puķuzirni, kāpēc visi vienmēr ir bijuši skaistāki par mani? Piemēram, tās zemenes...Visi vienmēr grib grozīties to sabiedrībā. Nu ja, viņas jau tādas vieglas uzvedības...Viss ledusskapis skan kā viņas mēģina savu uzstāšanos Putukrējuma pavadījumā...Bet es...Viņas bēg no manis...Viņas zina, kas notiks ar viņu skaistajām formām, kad Uzpūtenis uzbruks...Visi bēg no manis...Neesot skaista, neesot garšīga...Santiņai piens par ieskābušu...Nu? Es taču esmu kaut kas vairāk...

PUĶUZIRNIS uzmundrinoši. Nē, nē...tu esi ideāla... Tu esi ideāla debesmanna!...Tu...tu..esi tik...tu esi rozā dimants! Tu esi pats maigākais plašums!

DEBESMANNA. Kas tad? Nē....Es esmu resna. Nekam nederu...Un viņš... Viņš atkal teiks, ka nekas nav mainījies...Tipiska debesmanna...Viņš drīz būs klāt un viņš redzēs...Viņš redzēs izplūdušu, nesavāktu...ai...(raud)

PUĶUZIRNIS iedrošinādams. Velc to balto ar mežģinēm...Tā tev vislabāk piestāv...

DEBESMANNA. Nopietni?

PUĶUZIRNIS. Jā!

DEBESMANNA. Baltā ar mežģinēm! Tā jau man arī likās...Viņš būs dikti priecīgs, dikti priecīgs...

Puķuzirnis vēro Debesmannu un klusē. Debesmanna ietērpjas salvetē un grozās pie spoguļa. Puķuzirnis skumīgi skatās uz loga pusi.

PUĶUZIRNIS. Vai tu esi skatījusies kādreiz lejā? Pa logu esi skatījusies?

DEBESMANNA nevērīgi. Kur tad?

PUĶUZIRNIS. Tur ir cita dzīve...

DEBESMANNA. Par ko tu runā?

PUĶUZIRNIS. Mēs varam dzīvot ilgāk, saproti, Debesmanna? Vai tu nekad neesi par to iedomājusies? Dzīvot ilgi...Mūžīgi...Mēs varam vēl aizbēgt....

DEBESMANNA. Es nevaru nekur bēgt. Es esmu superzvaigzne. Superzvaigznes neskatās nekad lejā...Superzvaigznes ir mūžīgas!

PUĶUZIRNIS. Nē...tu nesaproti...Tā nav mūžība. Mūžība ir citur. Nevis būt kaut kur ieslēgtam, atkarīgam...Mēs varam aizbēgt, pirms mūs kāds ierauga...Neviens tevi neatradīs, es tevi paslēpšu....Un mēs dzīvosim! (pie sevis) Ilgi un mūžīgi...

DEBESMANNA. Nē...Visiem mani ir jāredz! Es sapņoju par to kopš dzimšanas...Visas debesmannas sapņo kļūt par salūtu! Tā ir mana misija, Puķuzirni! Un Karotē...

PUĶUZIRNIS. Karotē, Karotē...Viņam sirds no auksta metāla. Viņš neko nejūt. Neko!

DEBESMANNA uzsvērti. Alumīnija sirds! Viņš ir īsts vīrietis...Alumīnija, bet ciets kā no tērauda. Es viņam piederu...Punkts.

PUĶUZIRNIS. Vai tad kāds kādam vispār pieder? Vai es? Vai tu?

DEBESMANNA dusmīgi. Nevajag....nevajag! Tu tikai runā un runā. Tu vienmēr runā! Vai tu esi kādreiz kaut ko arī izdarījis? Vai tu kādreiz esi izkāpis no savas vāzes, ko? Nekad! Kā tu mani vispār vari aizstāvēt! Vai tu esi nesis man ziedlapiņas?

PUĶUZIRNIS. Es taču pats esmu zieds...Vai tad es varu izpostīt savas stīgas. Es nebūšu vairs puķuzirnis?

DEBESMANNA. Tu esi samīlējies savā skaistumā....Tu nekad...Ai!

Debesmanna turpina pucēties. Uz galda uzrodas Karotē ar rožlapiņām. Debesmanna, ieraugot viņu, priekā iekliek. Karotē apber Debesmannu ar rožlapiņām. Puķuzirnis dusmīgi vēro Karotē.

KAROTĒ. Debesmanna, mana debesmanna...Kā tev pietāv tās rožlapiņas...Pie tavās rozā masas...

DEBESMANNA. Ai, mans Karotē...

KAROTĒ. Nestrīdēsimies vairs!

DEBESMANNA. Nekad nestrīdēsimies!

KAROTĒ. Nekad, nekad!

KAROTĒ slavas dziesma Debesmannai. Es vēlos tavā masā savu alumīnija sirdi liekt, kā citādi pateikt tev spēšu, ko jūtu. Saulriets kā bēgums, tu mans saullēkts, jaunas dienas rīts. Es dāvinu tev savas atmiņas, kas bijis bijis, tagad citādi būs... (runā) jo nevienam uz pasaules nav tāda resna un bagāta rozā nāra ar slavas zvaigzni pierē!!!

DEBESMANNA. Ai, Karotē! Tu esi...Es tevi...Ai...Nestrīdēsimies!

KAROTĒ. Nekad, nekad...Vai tu jau izmēģināji? Tas būs grandiozi, grandiozi! Es tev saku! Tici man! Uz ģenerāli atnāks viss Galda piederumu orķestris...Sākumā izmēģināsim un tad pusnaktī. Pusnaktī visi redzēs skaistāko skatu lietu vēsturē....

Debesmanna piekrītoši māj.Karotē piespiež Debesmannu sev klāt, abi ķiķina.

PUĶUZIRNIS greizsirdīgi, klusi. Kāpēc tu rozei matus norāvi?

KAROTĒ. Ko?

PUĶUZIRNIS. Kāpēc tu rozei matus izrāvi? Tā jau skaisti! Debesmannai jau piestāv, bet uz citu rēķina nedrīkst...

KAROTĒ. Tev ir problēmas? Ei, tu, staipekni, sēdi savā burkā un nespiedz!

PUĶUZIRNIS. Roze un plikgalve...Tā taču nedrīkst ziedam pašu skaistāko atņemt!

KAROTĒ. Es tev tūlīt visus ziedus no staipekņiem izraušu!

DEBESMANNA. Kuš, kuš...Roze tāpat bija novecojusi. Vai ne, Karotē? Kam viņai ziedlapiņas!

Karotē dusmīgi dodas uz Puķuzirņa pusi, Debesmanna apstādina Karotē

DEBESMANNA. Puķuzirni, ej gulēt...to tu vislabāk proti...Tu no dzīves neko vēl nesaproti...Karotē...Kur ir pārējie? Mums taču ģenerālmēģinājums. Nav laika. Liec viņam mieru! Karotē...nāc pie manis...Nu nāc...

KAROTĒ. Nu es...

DEBESMANNA. Nu nāc...

KAROTĒ. Dakša ar Nazi drīz būs klāt. Būs tev frizūra, būs tev stils! Esi iesildījies? Mēģinājumā tev jābūt nevainojamai. Kļūdīties nedrīkst...Nu rādi, rādi! Tas būs sensacionāli! Pirmo reizi Seno trauku festivālā debesmanna salūtēs pār visu skatuvi!

Debesmanna dejo vēderdeju, Karotē viņai luncinās apkārt. Puķuzirnis, to vērojot, novēršas.

PUĶUZIRNIS solo Debesmannai. Es visur piesienu sirdi kā zirgu/ Savvaļā pātagu nav un nekad nav bijis/ Tādi zāle stiepjas garāka pretī saulei, tā ziedu rokas mostas un dzimst/ Tur, saulē, ir zefira debesis/ Tā tu, kas dejo un dzied/ Vai skaistāku debesi var iedomāties? Tādas nav un nekad nav bijis/ Vai tev bail no manas zieda balss? Kam brīvību sasiet? Vai putns to dara? Vai zinu, kas ir būris? Tā paša pātaga, ko neņemšu vairs līdz/Es tevi klusām piesaucu un aicinu,

tūkstošreiz sakot, tā savvaļa būs tava. Es tev savu atdotu, ja vien tu man savu sirdi kā zirgu piesietu.

KAROTĒ. Jā, dejo! Dejo, jā! Vēl uz šo pusi! Ā...Es tā nevaru...Uh...kas par gardumiņu!

Karotē mēģina ielīst Debesmannas šķīvī.

KAROTĒ. O, super! Ohh.

DEBESMANNA. Karotē...Mīļais...Mēs taču sarunājām...! Lūdzu nestrīdēsimies...Tu apsoli...

KAROTĒ. Debesmanna...Es...tu...es ilgi tā nevarēšu valdīties!

Debesmanna vēro Puķuzirni.

DEBESMANNA klusu. Pēc tam, labi?

KAROTĒ klusu. Ā...nu labi...! Bet,bet...kāpēc jums jādzīvo kopā...Mēs nekad nevaram pabaudīties...Man ir apnicis, man ir apnicis....Līdz karotei!

DEBESMANNA. Viss mainīsies...Pavisam drīz...Mēs kļūsim slaveni! Mūsu duets tiks izslavēts pa visu telpu!

Karotē smaida. Uz galda uzrodas Dakša ar Nazi, savā starpā runādamies. Viņi novelk no Debesmannas balto mežģīņu salveti, nomainot to pret krāsainām negaumīgām. Rezultātā Debesmanna izskatās pēc kaut kā cita, nevis pēc sevis.

DEBESMANNA. Esmu tik satraukta!

KAROTĒ. Debesmannai ir jāklūst par superzvaigzni. Nu? Ir gatavs...? Ir gatavs? Tūlīt apskaties spogulī...Tā, te vēl drusciņ uzvelkam uz augšu, te uz augšu...Pievelkam šeit...Saturam šeit...Vēl vajag...Sastūķējam...Uztrinam...

DEBESMANNA. Au....

KAROTĒ. Nekādas sūdzības...Viss ir slavas vārdā! (Puķuzirnim) Ko tu skaties? Eu, tu! Puķuprinci! Ko tu sēdi savā vāzē? Vecis baigais, ja?

DEBESMANNA. Au, au...Var tā mierīgāk?

Karotē apskauj Debesmannu.

KAROTĒ. Nu? Skaties...Vai tu neizskaties brīnišķīgi?

DEBESMANNA. Bet...

KAROTĒ. Bet, bet, bet...nekādu bet. Mēs būsīm slaveni...Debesmanna... Eu, tu Puķuprinci! Salūtu skatīties nenāksi? (iesmejas)

Puķuzirnis cenšas izrāpties no vāzes, taču trūkst spēka.

DEBESMANNA. Puķuzirni, nomierinies!

Karotē apskauj Debesmannu un palīdz izkāpt no šķīvja. Puķuzirnis noskatās, kā visi aiziet. Satumst.

OTRĀ AINA

Dzīvojamā istaba. Nekārtība. Loga palodze. Caur logu spīd ielas gaismas, kas izgaismo palodzi, kura izskatās kā skatuve. Kaut kur tālumā dzirdams priecīgs troksnis un kliezieni. Debesmanna nevarīgi sēž uz palodzes. Salvētes ir saārdītas, pa tām sūcās piens. Ierodas Puķuzirnis. Debesmanna ierauga Puķuzirni. Klusuma pauze.

DEBESMANNA. Puķuzirni? Mēģinājums ir izdevies lielisks! Es...es biju brīnišķīga. Ja tu būtu dzirdējis, kādas atsauksmes...Visi runā, ka pusnakts uzstāšanās ieies vēsturē....Visi no priekiem sita zemi! Iedomājies...Es esmu degpunktā...Viss ir priekš manis...Gaismas! Bungas! Orķestris! Pēc pusstundas ir mana slavas stunda! Viņi pieņēma Karotē savā orķestrī... Es tagad esmu superzvaigzne, Puķuzirni! Es esmu superzvaigzne Debesmannā! Dzirdi? Es esmu superzvaigzne Debesmannā! Viņi tā kliegs. Viņi tā kliegs...Visu laiku. Mēģinājumā nedzirdēju ritmu brīžiem...Tas nekas...Man brīžiem nojuka, bet es atguvos... Man jābūt gatavai...Viņi drīz nāks...Visi nāks. Vis būs. Pēc tam ir apbalvošana. Zemenes tur uzstāsies man par godu...Iedomājies? Man par godu...Putukrējums rādīs modes skati...

Debesmanna mēģina pakustēties, taču nespēj. Puķuzirnis mēģina palīdzēt.

DEBESMANNA vārgi. Puķuzirni...Man jāceļas. Man jākustas...Tu esi slavēta! Tev tā jāsauc, Puķuzirni! Tu esi superzvaigzne, Debesmannā. Kāpēc tu neko nesaki? Man izteica komplimentus...Es tā nekad neesmu jutusies...Es esmu tik priecīga...Es esmu tik sajūsmināta...Viņi kliegs! Sitīs zemi no prieka...Gaismas...Bungas...Orķestris...Tu leposies ar mani? Es lepojos...Es būšu mūžīga... Un visi tā domās...Bez izņēmuma...Karotē lepojas ar mani...Es neesmu tāda kā tās citas mannas...Viņš drīz būs klāt. Nē, viņš gaida...Man jāpaguļ...Es gulēšu. Tad es tūlīt modīšos. Es esmu superzvaigzne, Puķuzirni!

Debesmanna aizmieg. Puķuzirnis apsedz Debesmannu ar salvētēm. Ierodas Karotē ar Dakšu un Nazi. Karotē manāmi sapucējies jeb nopulējies.

KAROTĒ. Eu, kas tad te?! Puķuprinci!

PUĶUZIRNIS. Liec viņu mierā!

KAROTĒ. *Aizmirsti! (Dakšai un Nazim) Uzposiet viņu! Pēc mēģinājuma viņa galīgi izpumpējusies!*

Puķuzirnis stājas pretī Dakšai un Nazim.

PUĶUZIRNIS. *Neaiztieciet viņu...Viņa jau tā mirst...*

Dakša ar Nazi nogrūž Puķuzirni uz zemes. Pie Puķuzirņa pienāk Karotē. Viņš sāk sist Puķuzirni, kamēr Dakša ar Nazi uzpoš Debesmannu.

KAROTĒ. *Nerādies šeit vairs, saprati?*

PUĶUZIRNIS. *Tā nedrīkst...*

KAROTĒ. Un ko tad tu man izdarīsi? Tu man vispār vari kaut ko izdarīt, ko?! Sasiet mani savos staipekņos...Tas ir viss ko tu vari? Iesist ar ziedu pa kātu? Tu esi nekas salīdzinājumā ar mani. Es nekad nenovecoju. Debesmanna var būt jau tev mātes vecumā...Mazais Puķuprincis un lielā Debesmamma....Kas par ģimenīti...

PUĶUZIRNIS. *Man ir piedāvājums...*

KAROTĒ. *Puķuprinci, neāksties! Ko tu man vari piedāvāt!*

PUĶUZIRNIS. *Debesmanna mirst...Tu to labi zini! Pēc pusstundas, viņa izšķīdīs...tas nebūs nekāds salūts...Viņai nav spēka...Ko tad tu darīsi? Sitīsi no viņas ārā? Lai visi redz? Karotē beidz...Tu taču negribi sabojāt savu labo slavu, parādot savu vardarbību, ko?*

KAROTĒ. *Viņa salūtēs!*

PUĶUZIRNIS. *Kas tu neredzi? Viņai piens sūcās pa malām...Pa traku tev tie ģenerālmēģinājumi...Viņas zvaigžņu stunda ir pagājusi....*

KAROTĒ. *Tuvāk pie lietas?*

PUĶUZIRNIS. *Tu tiki orķestrī, ja? Nu, apsveicu! Zini, kas tev vēl piestāvētu? Ja tu visas dāmas apbērtu ar ziedlapiņām...Viņas tevi dievinātu...A, tā...Debesmanna nodejo un nomirst...Skumīgi tā kā bišku, ne? Ballītei jāturpinās ar ziedlapiņu lietu tikai skaistākajām dāmām....un tavs bungu solo....Un tā būs tava zvaigžņu stunda! Es tev garantēju! Jo citādi Debesmanna visiem paliek atmiņā, bet tu...tu vienkārši esi kļuvis par Galda piederumu orķestra biedru. Un kas tur tāds?*

KAROTĒ. *Nu...*

PUĶUZIRNIS. *Es mainu savus ziedus pret Debesmannu! (klusuma pauze) Visus!*

TREŠĀ AINA

Tā pati telpa, kas pirmajā ainā. Virtuvē remonts. Steigā ir atstāta nekārtība. Tapetes pusplēstas. Redzams, ka viena no sienām tiek krāsota baltā krāsā. Galds, plīts un neliels ledusskapis. Putekļi. Netīrumi. Galds kā parasts koka galds. Uz tā kaudzē uzmesti divi izēsti šķīvji un trauks, kurā ir izgūlusies Debesmanna. Pie pretējās sienas atrodas spogulis, kurš atrodas tieši pretī šķīvim. Spogulī redzama tukša ūdens burka. Debesmanna atver acis.

DEBESMANNA. *Karotē! Karotē! Kas noticis? Kur tu esi? Es biju slikta?...Es...(cenšas izkāpt no trauka, taču nav spēka) Es to varu...Es varu salutēt! Cik ir pulkstenis? Cik ir pulkstenis? Puķuzirni, tu guli? Kur tu esi? Es nāku.*

PUĶUZIRNIS. *Tev labāk ir palikt traukā! Nekusties! Nekusties! Tev kļūs labāk. Tev vajag atgūties....*

DEBESMANNA. *Kur tu esi? Lūdzu paskaidro man visu!*

PUĶUZIRNIS. *Priekš kam...Tu tagad esi mūžīga! Tev tikai jāārstējas...Tev jāgūl...!*

DEBESMANNA. *Tu esi pie visa vainīgs! Tu noteikti mani nozagi un viņi nemaz nezina kur es esmu! (kļiedz) Karotē! Karotē! Cik ir pulkstenis!*

PUĶUZIRNIS. *Ir pāri pusnaktij...Vairāk nekā pāri...Karotē ir...Viņš uzstājās bez tevis...Es...viņu pierunāju...*

DEBESMANNA. *Tu...tu esi nožēlojams...*

PUĶUZIRNIS. *Karotē iemainīja tevi pret kaudzi ziedlapiņām! Es gribēju tev palīdzēt....Tu pati zini...*

DEBESMANNA. *Vai es tev lūdzu sev palīdzēt, Puķuzirni! Tu esi visu izbojājis...*

PUĶUZIRNIS. *Jā, labi. Man jāiet....*

DEBESMANNA. *Kā? Jāiet? Kur tev jāiet?*

Parādās neliela gaisma uz palodzes. Puķuzirņa siluets izgaismojas uz palodzes. Logs ir pusvirus vaļā.

PUĶUZIRNIS. *Es iešu. Es...Es esmu darījis visu priekš tevis...Un nekad, nekas no tā...Es...došos prom...Ja tu vēlies, tu vari paspēt uz ballīti un tur uzstāties....Ja tu vēlies un ja tu vēl vari paskriet...Es dodos prom...Tev trauks jāņem līdzī...Pa ceļam tu vari izžūt, tad gan nekas nesanāks...Superzvaigzne Debesmannā!!!*

Debesmanna ierauga Puķuzirni uz palodzes.

DEBESMANNA. *Kas tev ir noticis? Kur ir tavi ziedi? (klusuma pauze)Nē, es neticu! Vai es tev to lūdzu...Nē, es taču nekad tev neesmu uzbāzusies ar saviem lūgumiem...*

PUĶUZIRNIS. Es...Es jūtos labi. ...Es jūtos fantastiski brīvs...Tie ziedi mani smacēja nost...smacēja nost. Tagad ir labi! Uz redzēšanos! Attā attā un visādi citādi!

Puķuzirnis izlec pa logu.

DEBESMANNA. Attā attā un visādi citādi!??? Puķuzirni! Tu...Tā nedrīkst...Puķuzirni! (mēģina tikt pie loga, taču nav spēka) Raud.

PUĶUZIRNIS. Debesmanna? Debesmanna...

DEBESMANNA nedzird. Puķuzirni...

PUĶUZIRNIS. Debesmanna? Debesmanna...Vai, vai tu jau guli? Vakar bija tik skaista nakts...Vēl skaistāka kā aizvakar un aizaizvakar un aizaizaizvakarvakarvakar....

DEBESMANNA. Puķuzirni...Tu esi te?

PUĶUZIRNIS. Jā!

DEBESMANNA. Kur!

PUĶUZIRNIS. Es pie palodzes. Esmu ieķēries...Debesmanna...

DEBESMANNA. Es nāku...

Debesmanna pēdējiem spēkiem ievelk Puķuzirni atpakaļ virtuvē.

DEBESMANNA. Tu esi tāds bērns, Puķuzirni! Dumjš un vājš.

PUĶUZIRNIS. Man ir liela dvēsele. Liela sirds priekš tevis. Man nav spēka.

DEBESMANNA. Tev vajag ūdeni...

PUĶUZIRNIS neatbild.

DEBESMANNA. Tev vajag ūdeni...Mēs...Es es tevi iestādīšu...augusts nav tālu..Piedod...Piedod...

Debesmannas solo Puķuzirnim.

Vari npiedot nekad/ Tas tavs/Līdz brīdim viss iziris kā vīle/ Tagad kopums par daļām ir tapis un pats par sevi sadalījies/ Ne mana tā sāpe/Ne mana tā sirds/ Ne asara mana/Kas acīs tev mirdz/ Un tomēr blakus ir tava sirds/ Un asara manī/Kā atspulgā mirdz/ Ne es to ņēmu/ Ne tev kāds deva/Šo domu saldo skurbumu/ Tas pats kā modernākā līme/ Mums pielipa tur cieši, cieši sirdī/ Ne mana tā sāpe/Ne mana tā sirds/ Ne asara mana/Kas acīs tev mirdz/ Un tomēr blakus ir tava sirds/ Un asara manī/Kā atspulgā mirdz/ Dvēselē ieķērās ar atskabargu/ Vandās un asiņo šī brūce/ Es jau ļāvos tev iedzelt/Un ļaujoties dzēlos tevī/

DEBESMANNA. Mēs esam mūžīgi, Puķuzirni...

BEIGAS